

Sygnatura akt III U 811/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 27-02-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Maria Dorywalska**

Protokolant: sekretarz sądowy Marcin Jamrószka

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 27-02-2014 r. w Koninie

sprawy **R. D.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o **rentę**

na skutek odwołania **R. D.**

od decyzji **Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

z dnia 21-06-2013r. znak: (...) (...)

O d d a l a o d w o ł a n i e

III U 811/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 czerwca 2013r.znak: (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił R. D. prawa do renty rolniczej

z tytułu niezdolności do pracy, bowiem wymieniona orzeczeniem Komisji Lekarskiej z dnia z 18.06.2013r. nie została uznana za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od tej decyzji wniosła R. D. i powołując się na zły stan zdrowia, domagała się przyznania renty.

Pozwany organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

R. D. w okresie od 18.02.2003r. do 31 grudnia 2010r. pobierała rentę rolniczą.

W dniu 9 kwietnia 2013r. R. D. urodzona (...) zwróciła się do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w K. o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Orzeczenie Lekarza Rzeczoznawcy Kasy z dnia 24.04.2013r. oraz Komisji Lekarskiej Kasy z dnia 18.06.2013r. wnioskodawczyni nie została uznana za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym, przy rozpoznaniu

organicznego zaburzenia nastroju i zachowania, niedosłuchu ucha lewego oraz stanu po urazie wielonarządowym w marcu 2012r. bez trwałego upośledzenia funkcji ruchu.

W związku z tym zaskarżoną decyzją z dnia 21.06.2013r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie akt rentowych dotyczących zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 21 ust. 1,2 i 5 renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuj ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Warunek podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres uważa się za spełniony, jeżeli okres ubezpieczenia emerytalno-rentowego ubezpieczonego wynosi co najmniej:

- 1) rok - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku do 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 20 lat do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 22 lat do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 25 lat do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w wieku powyżej 30 lat.

Zaś za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

W przedmiotowej sprawie istotne było ustalenie, czy wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, od kiedy i na jaki okres czasu.

Celem wyjaśnienia tej kwestii, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: psychiatry, neurologa i internisty, tj. biegłych specjalności adekwatnych do schorzeń występujących u wnioskodawczyni.

Powołani przez Sąd biegli w opinii na k. 25-27 rozpoznali u wnioskodawczyni:

- organiczne zaburzenia nastroju o łagodnym nasileniu,
- drobne zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego- bez następstw neurologicznych,
- organicznego schorzenia neurologicznego nie stwierdzono,
- otyłość 1 stopnia,

- zaznaczone statyczne obrzęki kończyn dolnych.

W ocenie biegłych wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. W badaniu klinicznym nie ujawnia znaczących orzecznico zaburzeń nastroju, napędu psychoruchowego, objawów psychotycznych czy obniżenia sprawności funkcji poznawczych.

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2013r. wnioskodawczyni podniosła, że leczy się jeszcze w przychodni ortopedycznej oraz laryngologicznej i przedłożyła nową dokumentację medyczną.

Wobec powyższego Sąd dodatkowo powołał biegłych lekarzy sądowych ortopedy i otolaryngologa celem ustalenia czy odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Powołani przez Sąd biegli w opinii na k. 46-50 rozpoznali u wnioskodawczyni:

- niewielkiego stopnia zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu skoliozy 1 stopnia, ale bez upośledzenia sprawności i bez następstw neurologicznych,
- stan po usunięciu łękotki przyśrodkowej kolana lewego,
- przebyty uraz stłuczeniowy w 2012r.
- obustronny niedosłuch odbiorczy,
- stan po złamaniu piramidy kości skroniowej z wyciekami płynu mózgowo-rdzeniowego z ucha lewego,
- przewlekłe zapalenie zatok obocznych nosa.

W ocenie biegłych ortopedy i otolaryngologa wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Przeprowadzone badanie nie ujawnia dysfunkcji kręgosłupa, w stopniu który powodowałby niezdolność do pracy. Po skręceniu kolana lewego i usunięciu łękotki przyśrodkowej, sprawność tego kolana jest prawidłowa w sensie ruchomości i stabilności. Kontakt słowny z wnioskodawczynią jest zachowany w stopniu pozwalającym na komunikację z otoczeniem. Wymaga protezowania słuchu a choroba zatok wymaga leczenia w okresie zaostrzeń.

Wszyscy biegli jednoznacznie stwierdzili, że analiza przedstawionej dokumentacji medycznej, zebrany wywiad oraz przeprowadzone badania, pozwalają stwierdzić, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd podziela stanowisko biegłych. Powołani bowiem przez Sąd biegli dokonali pełnej analizy przedstawionej dokumentacji medycznej i na jej podstawie oraz na podstawie badań przedmiotowych psychiatrycznych, neurologicznych, internistycznych, ortopedycznych i laryngologicznych nie znaleźli podstaw do stwierdzenia, że wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Wprawdzie na rozprawie w dniu 27.02.2014r. wnioskodawczyni stwierdziła, że nie zgadza się z opinią biegłych, nie jest w stanie pracować w gospodarstwie rolnym, ale nie zgłosiła żadnych merytorycznych zastrzeżeń do opinii biegłych.

Zdaniem Sądu wnioskodawczyni nie zakwestionowała skutecznie wniosków wypływających z opinii biegłych.

Z powyższych ustaleń wynika, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Z tego względu Sąd na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, w oparciu o w/wymienione przepisy i art. art. 477¹⁷ § 1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.

SSO Maria Dorywalska